

funció pública. Procurant, però, que cada dia més, en aquest punt, es vagi realitzant l'ideal de treure dels pressupostos de les corporacions públiques els ròssec de les classes passives per acostar-los a un aspecte de les assegurances socials avui preponderats en tots els estats del món. En aquest punt, creu l'Assemblea, que constituiria una bona orientació l'estudi de l'entroncament dels drets passius encomanat a l'Institut Nacional de Previsió amb el corresponent allunyament de les consignacions directes en els pressupostos de l'Estat i altres Corporacions públiques.

IV. El funcionari ha d'exercir la funció sota els aspectes d'aquesta. I el funcionari catòlic, especialment s'ha de caracteritzar per la delicadesa en el compliment dels deures de correspondència vers els superiors, acatament a la disciplina i compliment del que li sigui manat dins la llei.

L'obediència però, no pot ésser mai cega. La legalitat i la licitud han de condicionar la dita obediència. En els casos de dubte respecte la licitud i legalitat del que s'ha manat, la presumpció de licitud i legalitat és a favor del superior.

V. El funcionari ha d'obrar també de cara al públic amb qui ha de tractar per raó de la seva funció. L'amabilitat, l'estar amatent per resoldre dubtes, el facilitar camins legals, han de constituir característiques del funcionari, qui no ha d'oblidar mai que la funció que exerceix, en benefici del públic l'exerceix.

L'acumulació de funcions i empleus ha de considerar-se, en principi, indesitjable.

VI. La responsabilitat del funcionari ha d'ésser de dues classes: jurídica i social.

La jurídica s'ha de concretar en els aspectes de responsabilitat disciplinària, administrativa, civil i criminal. Es precís que cada dia es facin més efectives les responsabilitats derivades de la funció pública, puix que les mateixes han d'estar en proporció creixent segons els majors drets del funcionari.

La responsabilitat social ha de fer-se efectiva de cara al públic. El funcionari catòlic ha de donar exemple evitant tota mena de responsabilitats produïdes en l'exercici del càrrec.

La responsabilitat social ha de fer-se efectiva pels mateixos ciutadans que hagin de tractar amb el funcionari.

El funcionari catòlic ha de conrear una responsabilitat superior a totes: la de la pròpia consciència en el compliment del deure.

VII. L'Assemblea recomana als catòlics que, deixant de banda l'esperit excessivament burocràtic que tants danys ha produït a l'Administració espanyola, procurin emprar-se en la conquesta de llocs dins l'Administració Pública.

Les garanties de moralitat i de competència tècnica han d'ésser característiques del funcionari catòlic. I

aquestes garanties han de resultar igualment beneficioses per a l'Administració i per al funcionari.

A aquest fi, el catòlic ha d'evitar l'obtenció d'empleus per recomanació i per arts polítiques inconfessables, i cercar-los, en canvi, tecnificant-se cada dia més.

Hotel Restaurant Mundial y Cafè Alhambra

Aigua calenta, freda, calefacció, banys i telèfon en les habitacions.

Passeig Pere III, 16 i 18
Telèfon, 354

M a n r e s a

PÁGINES DE LA NOSTRA HISTÓRIA

La mort del Comte d'Urgell

Després d'haver fracassat el Comte d'Urgell en la seva revolta de Balaguer, en el siti del qual hi posà fi per haver-se presentat voluntàriament a fi de preservar als seus habitants de les misèries de la fam, fou reclus en diversos castells de Castella fins que finalment fou dut al Castell de Xàtiva gran fortalesa d'aquells temps.

Durant el regnat del fill de Ferran d'Antequera, Anfós el Magnànim, els germans d'aquests feren algunes turbulències en el regne de Castella per motiu de les quals tingueren de fugir d'aquell regne i refugiar-se a Portugal. Assabentat el rei de Portugal de la presència de dos infants d'Aragó en els seus dominis els feu empresonar a Coïmbra tenint-los com a rehens a fi de poder assolir l'alliberament del comte Jaume d'Urgell que era el seu sogre.

Els infants aquests reberen en el seu ajut unes ambaixades que li foren trameses pel rei d'Aragó a fi d'obtenir la seva llibertat. El rei Pere de Portugal els deslliurà, però, amb la condició de que ells farien totes les gestions per alliberar al pobre comte que estava empresonat per haver estimat que ell era el successor de la casa reial barcelonina i haver-se revoltat contra l'intermissió de poders forasters.

Els rei Pere de Portugal demanà un cop deslliurat el Comte d'Urgell i a fi d'evitar recels o turbulències, que li fos tramés a Portugal i que un cop allí ell es cuidaria d'evitar que el Comte fes res en contra de la sobirania d'Anfós el Magnànim. Els Infants marxaren